

[Chr. Madsen.]

man begynde forfra igen for at se, om man kan finde et grundlag, sådan at man kan få hovedorganisationerne til at gå med til, at man skal betragte det som et forligsforslag for hele området.

Efter at jeg har hørt hr. Kai Moltkes sidste indlæg, og efter at jeg har talt med andre om det, vil jeg ikke ønske, at denne sag går i udvalg, for jeg synes, den er for tyndbenet. Den har ikke tilstrækkelige perspektiver i sig til, at vi kan gå videre på dette grundlag. Men vi ønsker stadig væk gerne, at vi får arbejdsretlige love til behandling her i folketinget, og så må vi jo selv finde ud af, på hvilket grundlag vi eventuelt skal rejse sagen.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kai Moltke): Først til hr. Chr. Madsen. Hr. Chr. Madsen ønsker åbenbart ikke, at dette lovforslag skal gå i udvalg. Han havde, så vidt jeg forstod, talt med andre, siden han havde sit første indlæg. Se, nu er et udvalg jo ikke bundet til bestemte paragraffer, de begrænser sådan set ikke området, og hvis man havde opfundet mere af de vises sten, end der er til stede her i forslaget, skulle det jo ikke være umuligt, at man ved udvalgsbehandling gav udtryk for, hvor SF egentlig stod i denne sag.

Arbejdsministeren var så elskværdig at gøre opmærksom på, at lignende krav om demokratisering blev stillet i perioden 1950-51 af det kommunistiske parti på et tidspunkt, hvor hr. Aksel Larsen endnu var dette partis formand, og nogle af tankerne i det lovforslag, som ligger på bordet i dag, stod tilfældigvis både i SFs arbejds- og faglige program. Jeg skjuler ikke, at jeg har haft inspiration og kilder i denne sag; men af hr. Chr. Madsens sidste indlæg forstår jeg lige så tydeligt, man lærte én ting: man har et standpunkt, indtil man tager et andet.

Så kun nogle få ord til den socialdemokratiske ordfører om de kompetente forsamlinger. Jeg henviste udtrykkelig til, at nye forhandlingsregler mellem hovedorganisationerne skal sanktioneres af en kongres, og at noget sådant ikke er sket, og så fik jeg et svar om, hvordan repræsentantskabet fungerede med hensyn til dyrtidsportionen.

Hvor i LOs love står der, at repræsentantskabsmødet har fuldmagt til at anbefale, at indgåede og af medlemmerne vedtagne overenskomster brydes med LOs sanktion?

(Kort bemærkning).

Chr. Madsen: „Man har et standpunkt, indtil man tager et nyt“ overlader jeg ganske til hr. Kai Moltke. Jeg synes ikke, det er noget, der kan sættes ind i den forbindelse over for SF. Men jeg skal tydeliggøre det, for at hr. Kai Moltke kan forstå det. På så tyndt et grundlag som det foreliggende kan man ikke forhandle videre, det appellerer i høj grad til syltekrukken. Syltekrukke-teknikken her i folketinget har jo mange variationer, men dette er helt oplagt dertil. Derfor mener vi, det er fuldstændig nytteløst på dette grundlag af sammenkalde et udvalg, hvor ikke engang hr. Kai Moltke kan være til stede, sådan at han kan redegøre for sine synspunkter, for dette lovforslag trænger i høj grad til redegørelser både det ene og det andet sted. Af den grund mener jeg ikke der skal være udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Kai Moltke): Ja, jeg kan ikke forstå andet på hr. Chr. Madsens tale her, end at det så at sige er en appel til syltekrukken. Er det hr. Chr. Madsens opfattelse, at et forslag om, at de medlemmer, som arbejder under en overenskomst, selv skal have afgørelsen gennem direkte og demokratisk afstemning, er noget, som hører hjemme i en syltekrukke?

(Kort bemærkning).

Chr. Madsen: Til de sidste bemærkninger kun dette. Forslagsstilleren indrømmer selv, at dette forslag ikke kan få indflydelse på den kommende overenskomstsituation, så hvorfor skal vi i grunden snakke så heftigt om det nu? Var det ikke bedre at forberede et andet forslag, som kunne give mulighed for, at man fik en bredere og en ordentlig debat? Dette her giver ikke mulighed for det.

Hermed sluttede forhandlingen.